

[Hans Hansen.]

Det samme gælder overfor en hel Række andre Problemer, overfor private og overfor Skatterne.

Nu hørte jeg til min Glæde det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sige, at det eneste, han egentlig havde mod Lovforslaget, var, at den Lempelse, som Husmændene, der falder ind under denne Lov, faar, ikke kommer alle andre til gode.

Jeg takker den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav om ved en anden Lejlighed at drøfte Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres. Til at begynde med kan vi antagelig kun gøre det, at vi indfører den samme Afgiftsform paa andre Omraader, hvor Staten er Kreditor; møder man saa Vanskeligheder, maa det undersøges, af hvad Art de er, og derefter søges overvundet. Jeg tror, man maa gøre sig klart, hvem der er de reelle Ejere af Jorden, og deraf følger, at Obligationsejerne efter min Opfattelse maa paalignes en Del til Lettelse af de andre. Jeg ser ingen anden Vej end den at undersøge dette Forhold og paaligne Grundskylden dels paa Skødehaverne, dels paa Obligationsejerne; dette har jeg ogsaa givet Udtryk i Betragtninger, jeg har fremsat ved andre Lejligheder.

Overfor det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser om, hvor let det var for Staten at fastsætte Priserne paa Landbrugsprodukterne, vil jeg gerne sige, at det er ikke saa let; det er let nok for Staten at fastsætte en Pris, saa man forfalsker Prisniveauet, men det er jo ikke en Prisdannelse; en Prisdannelse finder kun Sted gennem Tilbud og Efterspørgsel, og hvis man gennem Toldbeskyttelse forfalsker Priserne for alle øvrige Erhverv for at gøre et enkelt Erhverv rentabelt, kommer det til at gaa ud over alle de andre Samfundsborgere.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Naar det ærede Medlem, der talte for Retsstatspartiet (Hans Hansen), fremsatte den Udtalelse, at det kom til at gaa ud over alle andre Mennesker i Samfundet, maa jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi i Øjeblikket lever i et Samfund, hvor det eneste Erhverv, der ikke kan faa den Pris for sine Varer, som Produktionsprisen betinger, det skal have, er Landbruget; alle de andre lever paa samme Prisniveau som den Gang, Landbrugsprodukterne var højere

end den Pris, jeg i Dag har gjort mig til Talsmand for at fastsætte ved Lov.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen: Konsekvensen af det ærede Medlems (Ulrich) Udtalelse om, at det i Øjeblikket er saa galt, at Landbruget er det eneste Erhverv, der ikke faar den Pris, Produktionsprisen betinger, er ikke den, at der ogsaa skal frembringes et urimeligt Forhold for Landbruget; Konsekvensen maa være den, at man afskaffer alle de kunstige Foranstaltninger, der har fremkaldt disse Ulykker, ikke den, at man fortsætter ad den gale Vej.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg maa indrømme, at jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener med alle de Foranstaltninger, der er truffet for at fremkalde alle de Ulykker. Det er selve Livet, der har skabt dette Forhold. Alle andre Mennesker i dette Land faar for deres Arbejde det, Arbejdet er værd, men den danske Landmand faar intet, og derfor maa vi kræve, at de øvrige Mennesker i dette Land finder sig i for Landbrugs Varer at betale den Pris, som svarer til Produktionsprisen, og dette Krav vil jeg ikke antage der findes et eneste Menneske, selv ikke det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der med nogen som helst Ret vil kunne modsætte sig.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem (Hr. Edvard Sørensen), der talte for Partiet Venstre, sagde, at naar han gik imod dette Lovforslag, som han i Princippet var enig i, var Aarsagen den, at Statshusmændene ved Lovforslaget vilde faa en øjeblikkelig Fordel, men de vilde ikke kunne overse Konsekvenserne, de vilde ikke kunne se den Risiko, de løb, og de Ulykker, de gik ind til. Nu anser jeg naturligvis det ærede Medlem for at være en meget klog Mand, men at han skulde være saa meget klogere end sine Kolleger, og at disse ikke skulde kunne bedømme dette Forhold og ikke skulde kunne tage Ansvar, naar de faar et saadant Tilbud, tror jeg dog ikke. Jeg tror, at Statshusmændene selv vil kunne træffe Beslutning om, hvorvidt de skal gaa ind paa den Afgiftsform, her er Tale om, det vil ikke